

Tisková zpráva Nemocnice Šumperk 2. března 2021

Na lůžkách šumperské JIP končí kvůli pandemii senioři po pokusu o sebevraždu

Mimořádně složitá doba je také výsledkem mimořádně zoufalých činů. Přestože se nenakazili koronavirem, skončili kvůli němu na jednotce intenzivní péče. Řeč je o seniorech, kteří se kvůli přetrvávající špatné pandemické situaci a dlouhodobé izolaci pokusili o sebevraždu. Do příchodu pandemie se s tím šumperští lékaři prakticky nesetkávali. Od podzimu však na jednotce intenzivní péče Nemocnice Šumperk skončilo několik seniorů, kteří si kvůli dlouhodobé sociální izolaci sáhli na život.

Na lůžkách intenzivní péče neležejí jen pacienti s koronavirem. V posledních měsících se šumperští lékaři museli postarat také o několik seniorů, kteří se v důsledku dlouhodobé sociální izolace rozhodli spáchat sebevraždu. Poslední takový případ popisuje primář ARIP Nemocnice Šumperk MUDr. Marián Olejník. Právě v jeho péči skončila sedmašedesátiletá seniorka z Šumperska, která se rozhodla ukončit život předávkováním léků, které chronicky užívala. Svůj úmysl naštěstí zatelefonovala dceři, která k seniorce zavolala záchrannou službu. *„Záchranná služba ji přivezla na centrální příjem naší nemocnice, kde proběhla detoxikace. S ohledem na krátkou dobu uplynutí od požití léků a rychlý výplach žaludku se seniorku podařilo zachránit,“* popisuje primář **Marián Olejník**.

Důvod, proč si žena rozhodla vzít život, byla právě dlouhodobá sociální izolace. *„Do příchodu pandemie byla seniorka zvyklá na denní návštěvy rodiny. Ať už svého syna, dcery nebo vnoučat. Z důvodu koronaviru a strachu, aby svoji maminku nebo babičku nenakazili, ji děti i vnoučata navštěvovat přestali a byli s ní v kontaktu pouze telefonicky. To ale seniorce nestačilo. Najednou ji život přestal bavit a neviděla v tom smysl,“* vysvětluje **důvody pokusu o sebevraždu primář Olejník**. Když se zdravotní stav seniorky zlepšil, domluvil se primář na dalším postupu s její rodinou. *„S dcerou seniorky jsme se nakonec domluvili, že si navzdory současné situaci vezme maminku k sobě domů a budou dál bydlet společně. Což pacientku značně potěšilo a viditelně zvýšilo její chuť do života,“* popisuje **primář příběh se šťastným koncem** s tím, že jde o typický modelový případ, se kterým se lékaři setkali od podzimu už několikrát. *„Naštěstí se nám těch několik intoxikovaných seniorů vždy podařilo vrátit domů k běžnému životu. Pokaždé důkladně celou situaci probíráme s rodinou, aby chápala, že motivací je narušení a protrhání sociálních vazeb,“* dodává **lékař**.

Lékaři se zatím s těmito případy setkali jen několikrát a vždy měly naštěstí dobrý konec. Přesto je to pro ně nová situace, protože do příchodu pandemie se s tím prakticky nepotkávali. *„Obecně jsem bohužel svědkem toho, že pandemie, bude mít, krom zdravotních následků, enormní dopad i v dalších oblastech, jako je nabourané vzdělávání dětí, narušování sociálních kontaktů ve společnosti, vzestup psychických a psychiatrických potíží ve společnosti*

a podobně. Jsem svědkem stoupající agresivity ve společnosti, zejména té verbální. Osobně je mi nejvíce líto, že si současná generace našich dětí a mladistvých ponese dopad této šílené doby do konce života jako stigma,“ **dodává primář.**

Situace je ovšem náročná i pro tamní lékaře a zdravotníky. Už od podzimu se každý den starají o pacienty s těžkými zdravotními následky nemoci COVID-19. Právě na ARIP končí ty nejtěžší a nejzávažnější stavy. Pacientům selhávají orgány, jsou napojeni na umělou plicní ventilaci a vyžadují prakticky nepřetržitou péči. Situace zde teď naštěstí není tak dramatická, jako v západní části republiky. *„Počty pacientů v resuscitační péči naší nemocnice s nakažou COVID-19 v čase oscilují. Na vrcholu jsme měli k dispozici a plně využívali až 12 lůžek. To bylo na podzim 2020. V současné době se situace lehce zlepšuje a máme k dispozici šest intenzivních lůžek pro pacienty s potřebou resuscitační péče pro onemocnění COVID-19. Samozřejmě jsme nachystání, dle epidemiologického vývoje, tento počet navýšit, s reakčním časem řádově několika dnů,*“ **upřesňuje Marián Olejník** s tím, že drtivá většina současných pacientů oddělení ARIP jsou lidé do 65 let.

A situace není jednoduchá ani pro dlouhodobě hospitalizované pacienty. Pokud je jejich zdravotní stav vážný a vyžaduje dlouhodobé poskytování nemocniční péče, snaží se tamní personál zejména ke křehkým seniorům přistupovat empaticky. I proto, navzdory všeobecnému zákazů návštěv ve zdravotnických zařízeních, primář návštěvy rodinných příslušníků v individuálních případech povoluje. *„V případě, že to zdravotní stav dovolí, návštěvu povolíme. Tento krok vnímám jako důležitý. Ať už kvůli udržení sociálních vazeb nebo motivaci a zvýšení chuti bojovat s tímto onemocněním, případně s jejími následky. Je důležité, aby senioři věděli, že se mají kam vrátit,*“ **dodává primář** s tím, že psychická pohoda sehrává v léčbě pacientů obrovskou roli.

A právě psychická pohoda je podle primáře důležitá také pro společné zvládnutí pandemie. *„Základem zvládnutí jakéhokoliv onemocnění, včetně onemocnění COVID-19, je co nejlepší jak psychické, tak fyzické zdraví, na kterém musíme pracovat všichni. Žijeme v silně konzumní době, kdy v posledních letech je na zdraví nahlíženo jako na zboží. Tedy, že se dá koupit. To je omyl, své zdraví máme každý ve vlastních rukách. Tím, jak žijeme a jak o sebe pečujeme. A v kombinaci s vakcinací je to velice dobrý základ a prevence zvládnout období pandemie COVID-19,*“ **uzavírá primář.**
